

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/200/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118299287
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:6118299287.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu P. D. J., nar. XX.XX.XXXX, O., Z.. Q.. F. XX/XX proti žalovanej L. J., nar. XX.XX.XXXX, mesto X., zastúpenej Advokátska kancelária Mihalda, Valach, Kišac s.r.o., Bratislava, Gogoľova 18, o zaplatenie 1 653,67 € s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej o zaplatenie 2 552,42 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 111,58 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 111,58 € od 28.04.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Vzájomnú žalobu žalovanej súd zamietla.

IV. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,68%.

V. Súd svedkovi T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., C. XXXX/XX svedočné za účasť na pojednávaní dňa 27.11.2019 nepriznáva.

VI. Súd vracia žalobcovi preddavok na trovy dokazovania vo výške 50 €. Upravuje sa uctáreň tunajšieho súdu, aby po právoplatnosti tohto rozhodnutia vrátila žalobcovi P. D. J., so sídlom v O., Z.. Q.. F. XX/XX preddavok vo výške 50 € zložený dňa 31.10.2019, zaúčtovaný pod položkou registra 25, rok 2019.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 05.07.2018 podľa § 3 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov domáha proti žalovanej zaplatenia sumy 1 653,67 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1 202,62 € od 28.04.2018 do zaplatenia a zo sumy 451,05 € od 26.03.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pre žalovanú poskytoval služby právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „advokátska tarifa“ alebo „AT“) v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6C/221/2015 a pod sp. zn. 6C/10/2017. K ukončeniu zastupovania došlo na základe odvolania plnej moci. Z dôvodu ukončenia zastupovania bolo v konaní vedenom pred OS Partizánske sp. zn. 6Csp/221/2015 v zmysle § 13 advokátskeho poriadku po skončení zastupovania vykonané finančné vysporiadanie. Spolu odmena za právne služby predstavuje 2 286,43 €. Klientka počas zastupovania vykonala úhradu zálohy 541,72 € a faktúry č. 20180013 vo výške 542,09 €. Následne jej bola vystavená koncová faktúra č. 20180030 so zápočtom zálohy na sumu 1 202,62 €. Splatnosť faktúry 27.04.2018. Z dôvodu ukončenia zastupovania v konaní na OS Partizánske sp. zn. 6C/10/2017 bolo s klientkou v zmysle ustanovenia § 13 advokátskeho poriadku po skončení zastupovania vykonané

finančné vysporiadanie. Spolu odmena za právne služby predstavuje sumu 1 919,66 €. Klientka počas zastupovania vykonala úhradu zálohy 717,68 € a 358,84 € a taktiež faktúry č. 20180014 na sumu 392,09 €. Bola jej vystavená koncová faktúra č. 20180026 so zápočtom zálohy na sumu 451,05 €. Splatnosť faktúry 26.03.2018. Žalovanú vyzval na zaplatenie svojej pohľadávky formou emailovej komunikácie, telefonicky a listinne, ale neúspešne. Faktúry eviduje v účtovníctve, nie je platiteľom DPH.

(2) Ako dôkazy v žalobe označil dohodu o plnej moci pre konanie 6C/10/2017, dohodu o plnej moci pre konanie 6C/221/2015, odvolanie plnej moci, faktúru č. 20180013, faktúru č. 20180030, spisový prehľad sporu 6C/221/2015, faktúru č. 20180014, faktúru č. 20180026, spisový prehľad sporu 6C/10/2017 a predžalobnú výzvu.

(3) Okresný súd Banská Bystrica rozhodol v spore platobným rozkazom zo dňa 20.07.2018 sp. zn. 34Up/420/2018.

(4) Proti platobnému rozkazu podala včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaná odpor. Odôvodnila ho tým, že s úhradou faktúr nesúhlasí, žalobca na ich zaplatenie nemá právny nárok, pretože ona ako spotrebiteľ právnych služieb nikdy nebola informovaná o výške jednotlivých odmeny, a to za žiadny z úkonov právnej služby vyplývajúcej z faktúr. Právne poukázala na § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoA“). Citované ustanovenie vykladá tak, že povinnosťou advokáta je informovať klienta o výške odmeny za každý jednotlivý úkon právnej služby, pričom súčasťou tejto povinnosti je aj presné vymedzenie konkrétneho úkonu. Inak mu odmena nepatrí, a to za jednotlivý úkon, ktorého sa nesplnenie informačnej povinnosti týkalo. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 304/2009 Z.z., podľa ktorej cieľom ustanovenia bolo posilniť dôveru v advokátsky stav, pretože odmena za poskytovanie právnej služby sa stane viac predvídateľnou, pričom právna prax potvrdzuje, že najmä pri vysokých odmenách spotrebiteľ právnej služby negatívne znáša oznam o celkovej konečnej odmene advokáta. Úkony právnej služby, uvedené vo faktúrach, neboli úkonmi, ktoré by museli byť vykonané bezodkladne. Keďže pred začatím jednotlivých úkonov neinformoval žalovanú žiadnym spôsobom o výške odmeny za žiadny z úkonov právnej služby, nárok na odmenu za tieto úkony právnej služby mu nepatrí.

(5) Okrem toho si žalovaná proti žalobcovi uplatnila vzájomnou žalobou zaplatenie sumy 2 552,42 € z titulu bezdôvodného obohatenia. Vzájomnú žalobu odôvodnila tým, že žalobcovi zaplatila zálohy dňa 09.05.2017 vo výške 717,86 €, dňa 25.09.2017 vo výške 358,84 € a dňa 19.02.2018 uhradila faktúru č. 20180014 vo výške 392,04 €. Dňa 25.09.2017 uhradila aj zálohu vo výške 541,72 € a dňa 19.02.2018 aj faktúru č. 20180013 vo výške 542,09 €. Spolu tak zaplatila 2 552,42 €. Keďže žalobca žalovanú neinformoval pred začatím úkonov o výške odmeny za úkony právnej služby a nešlo o úkony, ktoré by musel vykonať bezodkladne, nepatrí mu za ne odmena. Nárok na odmenu mu nikdy nevznikol.

(6) Ako dôkazy žalovaná označila dohodu o plnej moci zo dňa 11.09.2017, dohodu o plnej moci zo dňa 20.12.2016, spisový prehľad úkonov a platieb I, spisový prehľad úkonov a platieb II, návrh na vydanie platobného rozkazu.

(7) Okresný súd Banská Bystrica odpor doručil žalobcovi a umožnil mu vyjadriť sa k nemu.

(8) Žalobca k odporu uviedol, že navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci. Poukázal na to, že na vzájomnú žalobu sa podľa § 15 ods. 4 písm. b) zákona o upomínanom konaní neprihliada. Poukázal na to, že žalovaná nespochybňuje vykonanie jednotlivých priebežných platieb a záverečné vyúčtovanie. Žalovaná bola od začiatku informovaná o výške odmeny za úkon právnej pomoci. V konaní pred Okresným súdom Partizánske 6C/221/2015 bola zastupovaná viacerými advokátmi, pričom dohoda o odmeňovaní v rámci zastupovania P. F. ostala zachovaná aj v rámci zastupovania žalobcom, pretože v danej veci pôsobil u P. F. ako advokátsky koncipient, preto si neúčtoval prevzatie a prípravy zastupovania. O výške odmeny v uvedenej veci bola informovaná ešte pred vznikom samotného zastupovania. Bola informovaná pri preberaní zastupovania, ako aj počas jeho výkonu. Vždy jej boli zasielané spisové prehľady vykonaných úkonov s aktuálnym zostatkom, podľa ktorého vykonávala priebežné platby za jednotlivé úkony. Platby dňa 25.09.2017 a 19.02.2017 vykonala vždy v presnej výške, podľa platobných údajov, s ktorými bola pred vykonávaním platby vždy oboznamovaná a ktoré nikdy nesporeovala. Obdobne postupoval žalobca vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6C/10/2017. Žalovaná bola opätovne informovaná o výške odmeny za jeden úkon právnej pomoci, pričom s ňou bola dohodnutá zľava. Rovnako vykonávala platby priebežne, podľa spisových prehľadov, ktoré jej boli zasielané. Rovnako postupovali aj v iných konaniach, kde žalovanú zastupovali, kde nenamietala že počas konania nebola poučená o výške odmeny. Taktiež počas obdobia vyše dvoch rokov nesporeovala výšku odmeny za úkony právnych služieb, pričom intenzívne komunikovala telefonicky, osobne, prostredníctvom svojej rodiny a najmä formou e-mailovej komunikácie. Žalovaná trpí v dôsledku dopravnej nehody z roku 2014 vážnou

poruchou osobnosti v dôsledku poškodenia mozgu, čo pri zastupovaní zohľadnili. Okrem zliav jej bola poskytovaná činnosť pro bono v rozsahu 15 hodín. Pri všetkých stretnutiach boli jej blízke osoby. Zlom nastal po súdnych pojednaniach v dňoch 11.01.2018 a 12.02.2018, kedy vyšli najavo rôzne skutočnosti, ktoré zamlčala a ktoré mohli mať vplyv na samotné spory. V rámci konania sp. zn. 6C/221/2015 protistrana predložila listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že žalovaná trpela duševnými, neurologickými zdravotnými problémami už od roku 1998, a že pred dopravnou nehodou sa venovala poradenstvu spočívajúcemu vo veštení a liečení pomocou vody, ktoré schopnosti po nehode mala stratiť. Na informáciu, že je s listinami potrebné sa oboznámiť, reagovala žalovaná podráždene, odmietla na danú tému komunikovať, pričom advokátskej kancelárii adresovala vyhrážky, že im nič nezaplatí, lebo jej nechcú pomôcť a že podá podnet na disciplinárne konanie. Následne bola upokojevaná a informovaná o ďalšom postupe v konaní. Napokon dňa 06.03.2018 vypovedala plnomocenstvo. Žalovaná po ukončení zastupovania odmietla uhradiť konečné faktúry, pričom následne adresovala kancelárii mail, že dané faktúry uhradí. Taktiež po ukončení zastupovania nepožadovala vrátenie už prijatej odmeny, pričom ho upozornila, že ak si bude nárokovať on úhradu faktúr, bude si ona uplatňovať vrátenie vykonaných platieb.

(9) Ako dôkazy žalobca vo svojom podaní označil e-mailovú komunikáciu.

(10) Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec na konanie Okresnému súdu Trenčín, ktorý s postúpením nesúhlasil. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 31.10.2018 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Trenčín s postúpením veci z Okresného súdu Banská Bystrica je dôvodný a miestne príslušný na konanie vo veci je Okresný súd Partizánske.

(11) Tunajšiemu súdu bol spis doručený dňa 26.11.2018. Súd doručil vyjadrenie k odporu právneho zástupcovi žalovanej a umožnil mu vyjadriť sa k nemu. V písomnom podaní doručenom súdu elektronicky dňa 24.07.2019 uviedol, že žalovanej boli vždy zasielané spisové prehľady už vykonaných úkonov. Opätovne poukázal na to, že žalovaná nebola informovaná o výške odmeny za každý úkon právnej služby jednotlivu ešte pred jeho vykonaním. Žalobca si svoju informačnú povinnosť nesplnil. O výške odmeny za jednotlivé úkony bola žalovaná informovaná vždy až po ich vykonaní. Ďalej sa právny zástupca žalovanej v podaní venuje výkladu ustanovenia § 18 ods. 4 ZoA, pričom na podporu poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov vo veci sp. zn. 24Co/88/2018. Tvrdenie o vykonávaní platieb žalovanou podľa platobných údajov je podľa neho irelevantné. Z e-mailovej komunikácie nevyplýva včasné informovanie a splnenie informačnej povinnosti žalobcom. Opätovne si žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila nárok na zaplatenie sumy 2 552,42 € z titulu bezdôvodného obohatenia. Opätovne popísala, kedy a aké platby žalobcovi zaplatila, pričom trvala na tom, že žalobcovi nárok na zaplatenie týchto platieb nevznikol.

(12) Súd na prejednanie sporu nariadil pojednanie na 16.09.2019. Predvolal naň žalobcu a právneho zástupcu žalovanej, pričom žalobcovi zároveň doručil vyjadrenie žalovanej k odporu.

(13) Na žiadosť žalobcu z dôležitých dôvodov na jeho strane bolo pojednanie odročené na 25.09.2019. O odročení boli informované obe procesné strany.

(14) Žalobca doručil súdu dňa 10.09.2019 písomné podanie, urobené elektronickou formou, v ktorom poukazuje na § 15 ods. 4 písm. b) zákona o upomínacom konaní. Poukázal na to, že v rámci dohody o plnej moci bolo dohodnuté, že odmena za právne zastupovanie je upravená vo vyhláske č. 655/2004 Z.z. Žalobca žalovanú informoval ešte pred uzatvorením dohody o tom, že odmena právneho zástupcu sa vypočíta v zmysle vyhlásky, teda základom bude výška nároku uplatňovaného v konaní, pričom druh nároku a výška nároku bola nakoniec presne určená a vyčíslená v žalobnom petite. Následne ich žalovaná požiadala o presné informovanie o výške úkonu. Bolo jej oznámené, že výška úkonu podľa vyhlásky je 469,74 € za jeden úkon. Informovala ich, že jej finančná situácia neumožňuje dovoliť si ich služby a požiadala o zľavu. Rozhodli sa poskytovať jej práve služby za zníženú odmenu v sume 350 € za úkon, s čím súhlasila. O zníženej odmene bola informovaná e-mailom zo dňa 09.12.2016, teda pred začatím poskytovania právnych služieb, kde bola informovaná o zníženej odmene vo výške 350 €. Taktiež jej bola e-mailom doručená plná moc, ktorú im podpísanú následne doručila. Vypracovali jej návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov bez nároku na odmenu. Znovu poukázal na ochorenie žalovanej, ktoré vzali do úvahy. Žalovaná bola niekoľkokrát poučovaná, boli jej trpezlivo a opakovane vysvetľované právne kroky, postup vo veci a platobné podmienky. Osobné stretnutia prebiehali v sprievode tretej osoby, najčastejšie jej syna. Prevažne s ňou na jej žiadosť komunikovali e-mailom, aby mala čas s novým poznatkom sa oboznámiť v domácom prostredí a pokojne naň reagovať. Opätovne ich žiadala o vysvetlenie rôznych vecí, na ktoré časom zabúdala. Spisový prehľad, ktorý žalovanej doručovali, je ich internou dokumentáciou a obsahom je najmä prehľad úkonov právnej pomoci v čase tak, aby klient mal počas poskytovania služieb prehľad o úkonoch, platbách, výške odmeny a pod, aby mal priebežne vedomosť, koľko ho služby stáli a vedel si vyrátať, koľko ho ešte budú stáť. Prehľady sú doručované

klientom priebežne počas zastupovania. Aj žalovanej boli doručované priebežne. Podpísaním prehľadu zo dňa 05.05.2017 klientka uznala svoj dlh. Vo vzťahu k úkonom vo veci 6C/10/2017 bola žalovaná už pred začatím súdneho konania informovaná o výške odmeny za úkon právnej služby, pričom počas celého konania bola výška odmeny konštantná, nakoľko vo veci bola dohodnutá tarifná odmena so zníženou odmenou v rámci tarify. Žalovaná tak počas celej doby zastupovania mala vedomosť, že pri výkone úkonu právnej služby bude účtovaná rovnaká tarifná odmena vo výške 350 €. Žalovaná zaplatila dňa 09.05.2017 na účet zálohu 717,68 €, dňa 25.09.2017 na účet zálohu 358,84 € a dňa 19.02.2018 na účet faktúru 392,09 €. Úhrada platieb bola priebežná, konkrétna a konštantná vo väzbe na výšku úkonu právnej pomoci. Je zarážajúce tvrdenie, že počas zastupovania nevedela za čo a prečo platí. Ak mala pochybnosti o tom, že nebola poučená o výške odmeny za úkon právnej pomoci, prečo vykonávala dané platby. Zaplacením jednotlivých platieb vyjadrila aj vôľu, že má vedomosť, za čo vykonáva predmetnú úhradu. Žalovaná sporuje len skutočnosť, že nebola informovaná len o výške odmeny pred každým úkonom právnej pomoci, sporovať predmetné poučenie začala až po doručení platobného rozkazu vydaného OS Banská Bystrica v rámci odporu. Účelovosť konania žalovanej dotvára jej mailová komunikácia po ukončení zastupovania, kedy odmietla komunikovať a oznámia, že úhradu poslednej faktúry vykoná až keď jej žalovaný vo veci 6C/10/2017 zaplatí peniaze. Pred doručení platobného rozkazu teda akceptovala svoj záväzok, nespochybovala ho. Účelovosť jej konania dotvára aj skutočnosť, že si v konaní 6C/10/2017 a v konaní 6C/225/2015 uplatňuje aj trovy právneho zastupovania. V rámci súdnych konaní si uplatňuje trovy konania napriek tomu, že nebola podľa jej vyjadrenia informovaná o výške odmeny za úkon právnej pomoci, pričom takýmto spôsobom sa snaží opakovane, duplicitne obohatiť aj na úkor žalovaného v konaní 6C/10/2017 a 6C/225/2015. Žalobca pre žalovanú poskytoval služby právnej pomoci v zmysle advokátskej tarify aj v súvislosti so zastupovaním v súdnom konaní vedenom pred OS Partizánske pod sp. zn. 6C/221/2015 na základe dohody o plnej moci zo dňa 11.09.2017. Žalovaná vo vzťahu k danému zastupovaniu uvádza rovnaké skutkové tvrdenia. V uvedenom konaní si uplatňovala náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Bola s ňou uzatvorená dohoda o plnej moci v identickom znení ako vo veci 6C/10/2017. Obdobne požiadala o zníženie odmeny, pričom navrhla sumu 500 € za úkon právnej pomoci z dôvodu, že danú odmenu mala dohodnutú s predchádzajúcim právnym zástupcom v konaní, u ktorého žalobca pracoval ako koncipient. Z dôvodu ukončenia pracovného pomeru u P. F. pred pojednávaním vo veci dňa 12.09.2017 požiadala o vykonávanie zastupovania v danom konaní. Bola informovaná o všetkom dopredu, dňa 11.09.2017 uzatvorili dohodu o plnej moci, pričom ju informovali o výške odmeny aj formou odovzdania spisového prehľadu, ktorý podpísala osobne. Podrobne, priebežne a pravidelne najmä emailom s ňou komunikovali a boli jej zasielané spisové prehľady, pričom platby vykonávala priebežne a pravidelne. Dňa 25.09.2017 zaplatila na účet zálohu 541,72 € a dňa 19.02.2018 na účet zaplatila faktúru 542,09 €. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe navrhol vylúčenie na samostatné konanie. Za vzájomnú žalobu podľa neho nie je možné považovať len uplatnenie vzájomného nároku v inom procesnom podaní žalovaného. Žalovaná si uplatnila vzájomnú žalobu až podaním zo dňa 24.07.2019. Preto je potrebné posúdiť otázku premlčania vo vzťahu k jednotlivým nárokom žalovanej, ako aj posúdiť námietku žalovanej, že nebola informovaná o výške odmeny vo vzťahu ku všetkým vykonaným úkonom, čo by konanie vo veci značne predĺžilo. Poukázal aj na ustanovenie § 18 ods. 2 ZoA, ako aj § 2 ods. 1 ZoA a § 15 ods. 5 Advokátskeho poriadku, podľa ktorého skôr ako advokát z poverenia klienta začne proti inému advokátovi súdne konanie alebo obdobné konanie, alebo hodlá proti nemu inak zakročiť, je povinný poskytnúť mu možnosť zmierlivého vybavenia veci; ako to nie je v rozpore so záujmom alebo pokynom klienta. Taktiež podľa § 15 ods. 6 Advokátskeho poriadku zmierovacie konanie vykonáva zmierovací orgán, ktorý určí z advokátov ad hoc predseda komory do desiatich dní od doručenia žiadosti o vykonanie zmierovacieho konania. Zmierovacie konanie sa skončí najneskôr do dvoch mesiacov od vymenovania zmierovacieho orgánu uzavretím zmiernosti alebo konštatovaním, že k zmiernosti nedošlo. Trovy zmierovacieho konania súvisiace s vymenovaním a činnosťou zmierovacieho orgánu hradí komora. Advokát, ktorý žiada o vykonanie zmierovacieho konania a advokát, s ktorým sa má zmierovanie vykonať, hradia vlastné trovy zo svojho. Vzhľadom na potreby vykonania zmiernosti pred orgánmi Slovenskej advokátskej komory vo vzťahu ku vzájomnej žalobe má za to, že predmetná skutočnosť je osobitným dôvodom vylúčenia vzájomnej žaloby na samostatné konanie.

(15) Ako dôkazy vo svojom podaní označil mailovú komunikáciu zo dňa 09.12.2016 s prílohami, mailovú komunikáciu zo dňa 10.02.2017 a 15.02.2017, výsluch svedka T. F., mailovú komunikáciu zo dňa 25.03.2017 až 26.03.2017, mailovú komunikáciu zo dňa 18.04.2017 až 20.04.2017, spisový prehľad zo dňa 15.02.2017, 05.05.2017, 14.09.2017 a 18.02.2018, výsluch žalobcu, mailovú komunikáciu zo dňa 14.09.2017, 18.09.2017, 10.02.2018 a 15.02.2018 a spisové prehľady ku dňu 11.09.2017, 14.09.2017 a 15.02.2018.

(16) Súd podanie doručil protistrane a umožnil jej vyjadriť sa k nemu.

(17) Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnom podaní doručenom súdu elektronicky dňa 19.09.2019 zotrvala na tom, že žalobca si nesplnil informačnú povinnosť podľa § 18 ods. 4 ZoA, keďže ju ešte pred začatím každého úkonu právnej služby jednotlivo neinformoval o výške odmeny za úkon. Žalovaná spochybňuje, že by splnenie informačnej povinnosti žalobcu vyplývalo z predloženej e-mailovej komunikácie. Žalobca žalovanú informoval vždy až následne po vykonaní úkonov, nie vopred. Jednotlivé prehľady boli vždy vyhotovené až následne, po vykonaní úkonov. Uznanie dlhu v prehľade zo dňa 05.05.2017 nemožno považovať za platné a záväzné, pretože v čase uznania žiadny dlh neexistoval, pretože žalobca nemal právo požadovať zaplatenie od žalovanej. Žalovaná sa vyjadrila aj k návrhu na vylúčenie vzájomnej žaloby na samostatné konanie, čo považuje za nedôvodné.

(18) Súd spor prejednal na pojednávaní dňa 25.09.2019. Určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a ako vec predbežne právne posúdil. Nato vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - dohodou o plnej moci na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 11, dohodou o plnej moci na č.l. 12, faktúrou vystavenou žalobcom dňa 15.02.2018 číslo 20180013 na č.l. 6, faktúrou vystavenou žalobcom dňa 15.02.2018 číslo 20180014 na č.l. 7, faktúrou vystavenou žalobcom dňa 16.03.2018 číslo 20180026 na č.l. 8, faktúrou vystavenou žalobcom dňa 17.04.2018 číslo 20180030 na č.l. 9, výpoveďou plnej moci na č.l. 20, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 16.03.2018 na č.l. 13 až 14, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 11.03.2018 na č.l. 15 až 16, výzvou zo dňa 25.05.2018 na č.l. 17, podacím lístkom zo dňa 18.04.2018 na č.l. 17 až 18, e-mailovou komunikáciou žalobcu a žalovanej na č.l. 40 až 49, e-mailovou komunikáciou žalobcu a právneho zástupcu žalovanej na č.l. 50 až 51, e-mailovou komunikáciou žalobcu a žalovanej na č.l. 52 až 54, e-mailovou komunikáciou žalobcu a žalovanej na č.l. 110 a na č.l. 112 až 115, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 05.05.2017 na č.l. 116, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 14.09.2017 na č.l. 117, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 15.02.2017 na č.l. 118, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 15.02.2018 na č.l. 119, e-mailovou komunikáciou žalobcu a žalovanej na č.l. 120 až 125, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 11.09.2017 na č.l. 126, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 14.09.2017 na č.l. 127 až 128, prehľadom úkonov právnej pomoci zo dňa 15.02.2018 na č.l. 129 až 130. V súlade s § 204 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd obsah listinných dôkazov nečítal, pretože boli doručené protistrane, ktorá ich nepredložila, pričom tá listiny, respektíve ich obsah nespochybnila (iba z nich vyvodzuje iné právne závery, avšak samotný obsah listín nespochybňuje).

(19) K vykonaným dôkazom neboli vznesené žiadne námietky alebo pripomienky.

(20) Súd zároveň na pojednávaní rozhodol tak, že návrh na vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu a žalovanej zamietol, pretože ich nepovažoval za potrebné pre posúdenie skutkového stavu. Keďže však súd nie je týmto procesným rozhodnutím viazaný, na ďalšom pojednávaní žalovanú k veci vypočul, pretože žalobca trval na jej výsluchu a zároveň mal súd za to, že jej výsluchom by sa mohli objasniť niektoré sporné skutkové okolnosti.

(21) Okrem toho súd na pojednávaní zamietol návrh žalobcu na vylúčenie vzájomnej žaloby na samostatné konanie, pretože súd považoval všetky podmienky potrebné na spoločné konanie tak o žalobe žalobcu, ako aj o vzájomnej žalobe za splnené. Podľa § 147 ods. 4 CSP súd môže vylúčiť vzájomnú žalobu na samostatné konanie len ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí. Podmienkami na spojenie vecí v súlade s § 166 ods. 1 CSP sú skutkový súvis konaní, jednota strán a dodržanie zásady hospodárnosti konania. Všetky uvedené predpoklady sú v tomto spore splnené. Vzájomná žaloba sa týka rovnakých strán, rozhodnutie o nej môže vychádzať z rovnakých skutkových okolností, ktoré sa týkajú aj rozhodnutia o žalobe podanej žalobcom a vykonané dokazovanie môže byť podkladom aj pre rozhodnutie o vzájomnej žalobe. Ak by súd žalobu na samostatné konanie vylúčil, práve vtedy by sa konanie o nej nedôvodne predĺžilo, pretože dokazovanie by sa muselo vykonávať duplicitne a strany by boli ďalším súdnym konaním zbytočne zaťažované, čo je v rozpore s čl. 17 CSP. V posudzovanej veci nebol ani dôvod na vylúčenie vzájomnej žaloby na samostatné konanie podľa § 293 ods. 2 CSP, pretože vzájomná žaloba je podľa názoru súdu spotrebiteľským sporom (uplatnený nárok súvisí s plnením poskytnutým žalovanou žalobcovi na podklade zmluvy o právnom zastúpení, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou).

(22) Súd pojednávanie dňa 25.09.2019 odročil na 27.11.2019 za účelom pokračovania v dokazovaní výsluchom navrhnutého svedka. Zároveň uznesením vyzval strany, aby prípadné ďalšie skutkové tvrdenia alebo dôkazy na ich preukázanie predložili súdu v lehote 15 dní.

(23) Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila súdu dňa 27.09.2019 elektronickou formou písomné podanie, z ktorého vyplýva, že rozširuje vzájomnú žalobu o uplatnenie úroku z omeškania 5% ročne zo žalovanej sumy 2 552,42 € od 13.08.2019 do zaplatenia. Rozšírenie žaloby

právne odôvodnila poukazom na § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a na § 563 OZ, pričom za výzvu na plnenie považovala vzájomnú žalobu uplatnenú na súde dňa 24.07.2019.

(24) Žalobca doručil súdu dňa 01.10.2019 písomné podanie podané elektronickou formou, v ktorom zhrnul dovtedy použité argumenty na podporu tvrdení uvedených v žalobe. Podrobne rozoberá výklad ustanovenia § 18 ods. 4 ZoA, pričom poukazuje na dôvodovú správu k nemu, podľa ktorej obdobne ako u notára musí advokát vopred informovať spotrebiteľa právnej služby o cene úkonu právnej služby. Ak si túto povinnosť nesplní a poskytne úkon právnej služby, zanikne mu zo zákona právo na odmenu za tento úkon právnej služby. Cieľom je posilniť dôveru v advokátsky stav, pretože odmena za poskytovanie právnej služby sa stane viac predvídateľnou. Prax totiž potvrdzuje, že najmä pri vysokých odmenách spotrebiteľ právnej služby negatívne znáša oznam o celkovej konečnej odmene advokáta. Poukázal na rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory, ktorá sa zaoberala výkladom § 18 ods. 4 ZoA, a to v rozhodnutiach disciplinárneho senátu SAK DS X-50/12:4860/2011, DS IX.49/12:4906/2011, pričom pojem „úkonom právnej služby“ je podľa rozhodnutí potrebné chápať ako celé právne zastupovanie v tej - ktorej veci, nie ako označenie jednotlivých úkonov advokáta na účely určenia tarifnej odmeny, respektíve nie je namieste striktné gramatický výklad, podľa ktorého je advokát povinný informovať klienta - spotrebiteľa o výške odmeny za úkon právnej služby pred uskutočnením každého z nich individuálne. Podľa neho je prakticky nemožné informovať klienta o výške odmeny ešte pred začatím úkonu s výnimkou tarifnej odmeny. Poukázal aj na ďalšie rozhodnutia orgánov Slovenskej advokátskej komory a na rozsudok Okresného súdu v Košiciach vo veci 38C/62/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach vo veci 11Co/306/2017. Poukázal na potrebu výkladu právnych predpisov v súlade s ich obsahom a zmyslom, pričom súd nie je viazaný len doslovným znením textu právneho predpisu. Uviedol, že žalovaná nespornuje vykonanie jednotlivých úkonov právnej pomoci a ani že mala vedomosť o výške odmeny za úkon právnej služby, len to, že dané poučenia neboli vykonávané jednotlivo, osobitne a tesne pred vykonaním každého úkonu. Osobitne uviedla, že poučenia boli vykonané opakovane, pričom niektoré až po vykonaní úkonu. Začatie poskytovania služieb vo veci 6C/10/2017 nastalo 20.12.2016, z e-mailovej komunikácie zo dňa 09.12.2016 vyplýva, že žalovaná bola informovaná o výške odmeny za jeden právny úkon pomoci vo výške 350 € pred vykonaním úkonu. Rovnako jej boli zasielané spisové prehľady, a to zo dňa 15.02.2017, zo dňa 05.05.2017, zo dňa 14.09.2017 a zo dňa 18.02.2018, z ktorých obsahu vyplýva, že mala priebežne vedomosť o výške odmeny za úkon právnej pomoci, ktorú informáciu dostávala priebežne, pričom mala vedomosť o tom, koľko ju služby právnej pomoci budú stáť a koľko ju stáli. Obsahom dokumentov je informácia o výške odmeny za jednotlivý úkon, pričom informácia o výške odmeny za úkon bola vždy rovnaká. Aj ak poučenie o odmene za úkon nastalo vždy po úkone, poučenia boli vykonané vždy pred ďalším úkonom. Viazať poučenie striktno vo vzťahu k jednotlivému úkonu je nelogické, najmä v tých prípadoch, kedy až po vykonaní úkonov došlo k ustáleniu ceny za úkon. Žalovaná vykonávala platby za jednotlivé úkony priebežne, pričom zaplatením vyjadrila vôľu zaplatiť odmenu za úkon, ktorý bol vykonaný, nárok na ktorú vznikol jeho reálnym vykonaním. Nárok v zmysle § 18 ods. 4 nie je formou nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko na strane advokáta došlo k protiplneniu, pričom je na vôli spotrebiteľa, či si uplatní daný sankčný mechanizmus alebo vykoná úhradu odmeny. Uplatnenie sankcie v prípade, kedy spotrebiteľ má informáciu o tom, že za každý úkon právnej pomoci si bude advokát nárokovať presne určenú sumu, ktorú spotrebiteľ schválil aj svojím podpisom, pričom danú informáciu dostane priebežne počas zastupovania niekoľkokrát je tak nesprávne. Spisový prehľad kancelárie je len jedna z foriem poskytovania informácie klientom, pričom žalovaná dostávala informácie aj ústnou formou. Obdobné závery je možné aplikovať aj vo vzťahu k zastupovaniu vo veci 6C/221/2015, kedy bolo so žalovanou opakovane, priebežne a pravidelne komunikované a boli jej zasielané spisové prehľady, pričom platby vykonávala priebežne a pravidelne. Zálohy pritom neboli platbami za jednotlivý úkon, ale mali byť vyúčtované v záverečnom vyúčtovaní. Žalovaná nerozlišuje okrem odmeny aj iné osobitné nároky advokáta - režijný paušál, cestovné, náhradu za stratu času, z čoho možno konštatovať, že v danej časti nárok nerozporuje. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe poukázal na námietku premlčania. Poukázal na to, že podľa § 18 ods. 4 ZoA má advokát informačnú povinnosť len vo vzťahu k odmene. Žalovaná si v konaní 6C/10/2017 a 6C/221/2015 duplicitne uplatňuje nárok - odmenu za právne služby, ktoré jej v konaní 6C/10/2017 pravdepodobne boli už aj priznané. Opätovne navrhol vylúčiť vzájomnú žalobu na samostatné konanie a jeho následné prerušenie až do právoplatného skončenia konania na súde vedeného pod sp. zn. 6C/10/2017 a 6C/221/2015 z dôvodu, že v prípade vzniku nároku žalovanej na náhradu trov v ďalších konaniach jej vznikne nárok na úhradu za vykonané úkony od protistrany konania, bez ohľadu na splnenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 4. Ak by prijala plnenie od žalobcu aj od protistrany, vzniklo by na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie, kedy nárok by vznikol žalobcovi v danom konaní.

(25) Súd spor prejednal na ďalšom pojednávaní dňa 27.11.2019. Súd na pojednávaní najskôr pripustil rozšírenie vzájomnej žaloby v zmysle návrhu žalovanej zo dňa 26.09.2019, doručeného súdu prostredníctvom právneho zástupcu žalovanej dňa 27.09.2019 (o úroky z omeškania). Následne vypočul svedka T. F. a žalovanú. Po ich výsluchoch vyzval strany na uvedenie návrhov na doplnenie dokazovania (ak návrhy mali), pričom neboli podané žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Nato žalobca a právny zástupca žalovanej predniesli záverečné návrhy, v ktorých zotrvali na svojich dovtedajších stanoviskách. Súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a v súlade s § 219 ods. 2 CSP odročil pojednávanie na 23.12.2019 za účelom vyhlásenia rozsudku.

(26) Z vykonaného dokazovania na pojednávaniach tak dňa 25.09.2019, ako aj dňa 27.11.2019 súd zistil pre potreby rozhodnutia vo veci nasledujúci skutkový stav.

(27) Z dohôd o plnej moci zo dňa 20.12.2016 a zo dňa 11.09.2017 (č.l. 11 a č.l. 12) vyplýva, že žalovaná splnomocnila žalobcu, aby za ňu vykonával všetky úkony vo veci nároku na náhradu škody proti F. F. a proti K. F. a vo veci 6C/221/2015 vedenej pred Okresným súdom Partizánske. V oboch dohodách sa nachádza prehlásenie, že „splnomocniteľ berie na vedomie, že odmena za právne zastupovanie je upravená vo vyhláske č. 655/2004 Z.z. v platnom znení“.

(28) Výpoveďami zo dňa 06.03.2018 žalovaná žalobcovi vypovedala plnú moc na zastupovanie vo veci 6C/10/2017 aj vo veci 6C/221/2015 (č.l. 10).

(29) Z faktúr vystavených žalobcom ako dodávateľom žalovanej ako odberateľovi (č.l. 6 až 9) vyplýva, že dňa 15.02.2018 jej žalobca vo veci 6C/221/2015 fakturoval faktúrou č. 20180013 účasť na konaní pred súdom dňa 11.01.2018, režijný paušál a cestovné spolu vo výške 542,09 €. Dátum splatnosti faktúry je 25.02.2018. Faktúrou č. 20180030 jej v rovnakej veci fakturoval sumu 1 202,62 € za úkony: prevzatie a príprava (0 €), účasť na konaní pred súdom 12.09.2017, účasť na konaní pred súdom 11.01.2018, písomné podanie na súd - otázky na znalca, režijný paušál 2017, 2 x režijný paušál 2018, náhrada za stratu času a cestovné. V oboch faktúrach bola účtovaná odmena za jeden úkon vo výške 500 €. Vo veci 6C/10/2017 si uplatnil faktúrou č. 20180014 zo dňa 15.02.2018, splatnou 25.02.2018 za účasť na konaní pred súdom dňa 12.02.2018, režijný paušál a cestovné sumu 392,09 €. V rovnakej veci si faktúrou č. 20180026 vystavenou dňa 16.03.2018 uplatnil sumu 451,05 € ako odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady, písomné podanie na súd - žalobu, písomné podanie na súd - vyjadrenie, písomné podanie na súd - návrhy na dokazovanie a vyjadrenie, režijný paušál 2016, 2 x režijný paušál 2017, režijný paušál 2018 a náhradu za stratu času. Vo faktúre č. 20180026 odčítal zálohy 1 076,52 € a vo faktúre č. 20180030 odčítal zálohy 541,72 €.

(30) Z prehľadov úkonov právnej pomoci vyplýva, že žalobca žalovanú informoval aké úkony pri jej zastupovaní vykonal a aká je odmena a ostatné náhrady v súvislosti s ich vykonaním. Prehľad zo dňa 16.03.2018 na č.l. 13 sa týka sporu s F. F. a K. F. a nie je podpísaný žalovanou. Vyplýva z neho, že žalovaná zložila na účet žalobcu dňa 09.05.2017 zálohu 717,68 € a dňa 25.09.2017 zálohu 358,84 €. dňa 19.02.2018 zaplatila na základe faktúry sumu 392,09 €, spolu uhradila 1 468,61 €. Prehľad zo dňa 11.03.2018 na č.l. 15 sa týka sporu 6C/221/2015. Takisto nie je podpísaný žalovanou. Vyplývajú z neho dve prevzaté platby, a to dňa 25.09.2017 záloha 541,72 € a dňa 19.02.2018 faktúra 542,09 €.

(31) Z výzvy zo dňa 25.05.2018 (č.l. 17) vyplýva, že žalobca žalovanú žiadal o úhradu faktúr č. 20180030 a 20180026 spolu v sume 1 653,67 €. K výzve pripojil kópiu poštového podacieho lístka, ktorý sa ale týka písomnosti odosielanej žalovanej dňa 18.04.2018.

(32) Z e-mailovej komunikácie strán sporu (č.l. 40 až 49) vyplýva, že strany spolu obvykle komunikovali o okolnostiach týkajúcich sa právneho zastúpenia poskytovaného žalobcom žalovanej elektronicky. V e-maile zo dňa 09.12.2016 (č.l. 40) žalobca žalovanú informoval okrem iného aj v znení „Čo sa týka odmeny právnej pomoci ak by žalovali sumu 30 000 € odmena vychádza podľa vyhlášky cca 500 € za jeden úkon. Viem vám to ponížiť na sumu 350 € ale v prípade výhry pri uplatnení trov by som si uplatnil rozdiel, nakoľko súd by vám priznal trovy vo výške 500 € za jeden úkon, ale to by som si vymáhal od F.“. Prílohou bola plná moc. Žalovaná mu na e-mail odpovedala vzápätí v rovnaký deň (približne o hodinu), pričom z jej odpovede vyplýva, že žalovaná akceptovala predchádzajúci e-mail a žalobcu poverila, aby konal a žiadala o pokyny ohľadom vytlačenia a zaslania plnej moci (č.l. 40). Z ďalšej správy žalovanej z rovnakého dňa vyplýva, že plnú moc vytlačila, podpísala a odoslala poštou. V e-maile zo dňa 10.02.2017 (č.l. 41) žalobca žalovanú žiadal o vyplnenie tlačiva na oslobodenie od súdnych poplatkov, žalovaná mu v rovnaký deň odpovedala. V ďalšom e-maile v rovnaký deň žalobcovi oznámila výšku svojich výdavkov. Dňa 15.02.2017 jej žalobca oznámil, ktoré údaje je potrebné doplniť a žalovaná ich v rovnaký deň e-mailom doplnila. V e-mailovej správe zo dňa 24.09.2017 (č.l. 43) žalovaná žalobcovi oznámila zaplatenie troch platieb, a to sumy 541,72 €, sumy 82,50 € a sumy 358,84 €. V e-mailových správach zo dňa 14.09.2017 žalobca žalovanú oboznámil s nedoplatkami, a to 82,50 € v trestnom konaní, 358,84 € v konaní o bezdôvodné obohatenie, kde žalujú 30 000 € (č.l. 45). V ďalšej

správe z rovnakého dňa žalovanej oznámil aktuálny nedoplatok vo veci náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorý vyčíslil na 541,72 € a vyzval ju na výber troch osôb ktoré mali vystupovať ako svedkovia (č.l. 44). Dňa 05.06.2017 žalobca žalovanej oznámil, že dňa 12.09.2017 sa uskutoční pojednávanie vo veci náhrady škody, žalovaná odpovedala v rovnaký deň otázkou, o aké pojednávanie ide (č.l. 46). Z e-mailu zo dňa 23.04.2017 (č.l. 47) vyplýva, že žalobca žalovanej zaslal spisový prehľad s podaniami vo veci vydania bezdôvodného obohatenia, pričom do odmeny si podľa správy nezahrnul vyplnenie návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov. Žalovanú taktiež v správe informoval, že musia uzatvoriť zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, nakoľko sa dohodli na odmene 350 € za úkon, čo je nižšie ako vyhláška, v záujme právnej istoty bude potrebné uzavrieť zmluvu. Dňa 15.02.2018 zaslal žalobca žalovanej vyúčtovanie (č.l. 48), načo mu žalovaná v rovnaký deň odpovedala, pričom vyúčtovanie sa malo týkať účasti na súdnych pojednávaniach 12.02.2018 (392,09 €) a dňa 11.01.2018 (542,09 €). Dňa 18.03.2018 žalobca žalovanej oznámil, že obdržal výpoveď plnej moci a žiadal oznámiť adresu na zaslanie záverečného vyúčtovania a spisového materiálu (č.l. 49).

(33) Z e-mailovej komunikácie medzi právnym zástupcom žalovanej a žalobcom (zo dňa 19.03.2018 a 20.03.2018 - č.l. 50 až 51) vyplýva, že žalobca a právny zástupca žalovanej rokovali o prevzatí zastupovania žalovanej novým právnym zástupcom a o odovzdaní spisového materiálu. Nový právny zástupca žiadal preukázať dohodu o odmene za právne služby.

(34) Z e-mailovej komunikácie strán zo dňa 29.03.2018 až 03.04.2018 (č.l. 52 až 54) vyplýva, že žalovaná informovala dňa 29.03.2018 žalobcu o úspechu v spore a o tom, že ak jej F. vyplatí všetko, čo má, vyplatí potom poslednú faktúru. Žalobca jej následne odpovedal, že nevie, čo potrebuje, uviedol, že je ochotný sa dohodnúť na splátkovom kalendári. Následne komunicovali o obsahu podaných žalôb.

(35) Prehľad úkonov právnej pomoci na č.l. 87 je totožný s prehľadom na č.l. 13. Prehľad na č.l. 88 je totožný s prehľadom na č.l. 15.

(36) E-mailová komunikácia na č.l. 110 je totožná s tou na č.l. 40. Dohoda o plnej moci na č.l. 111 je totožná s dohodou na č.l. 11, len neobsahuje podpisy strán. E-mailová komunikácia na č.l. 112 až 113 je totožná s tou na č.l. 41 až 42.

(37) Z e-mailovej komunikácie strán na č.l. 114 spisu vyplýva, že dňa 18.04.2017 žalobca žalovanej zaslal rozhodnutie prokuratúry o zamietnutí sťažnosti v trestnej veci a odporučil urobiť podanie na Generálnu prokuratúru. Žalovaná na správu odpovedala, žiadala aby žalobca konal. Následne dňa 20.04.2017 žalobcovi oznámila, že jej prišla zásielka z prokuratúry a žiadala žalobcu, aby konal.

(38) Z e-mailovej komunikácie strán na č.l. 115 vyplýva, že dňa 25.03.2017 žalovaná žiadala žalobcu, aby jej oznámil, či bolo niečo bez nich predchádzajúci rok, žalobca jej v rovnaký deň odpovedal, že mohlo ísť o obnovu konania a civilné opravné uznesenia. Žalovaná žalobcovi odpovedala v rovnaký deň. Ich vzájomná komunikácia pokračovala v rovnaký deň odpoveďou žalobcu a v nasledujúci deň odpoveďou žalovanej, obsah komunikácie nie je pre rozhodnutie v tomto spore nijako podstatný.

(39) Z prehľadov úkonov právnej pomoci na č.l. 116 až 119 vyplýva, že žalobca vyhotovil prehľad vykonaných úkonov právnej služby zo dňa 05.05.2017, ktorý je podpísaný žalovanou. Z tohto vyplýva, že vykonal úkony prevzatie a prípravu a žalobu, za ktoré si uplatnil odmenu po 350 € a dva režijné paušály po 8,84 €. V listine sa nachádza aj vopred žalobcom pripravené vyhlásenie, že klient vyhlasuje v zmysle ustanovenia § 588 zákona č. 40/1964 Zb., že uznáva svoj dlh určený, špecifikovaný v danom dokumente, čo do dôvodu aj výšky a zaväzuje sa ho bezodkladne zaplatiť. Prehľad zo dňa 14.09.2017 nie je podpísaný ani žalobcom, ani žalovanou. Vyplývajú z neho úkony prevzatie a príprava, žaloba a vyjadrenie po 350 € a tri režijné paušály po 8,84 €. Na účet žalobcu mala byť dňa 09.05.2017 zaplatená suma 717,68 € a z vyúčtovania vyplýval nedoplatok 358,84 €. Prehľad zo dňa 15.02.2017 nie je podpísaný stranami, je však obsahovo totožný s prehľadom na č.l. 116 (okrem dátumu). Prehľad zo dňa 15.02.2018 takisto nie je podpísaný. Vyplýva z neho vykonanie štyroch úkonov - prevzatie a príprava, žaloba, vyjadrenie, predbežné prejedanie sporu, po 350 €, tri režijné paušály po 8,84 € a jeden režijný paušál 9,21 € a náhrada cestovného 32,88 €. Okrem toho z neho vyplýva, že na účet žalobcu boli dňa 09.05.2017 vyplatené suma 717,68 € a dňa 25.09.2017 suma 358,84 €. Vyúčtovaním bol zistený nedoplatok 392,09 €.

(40) Z e-mailovej komunikácie strán na č.l. 120 zo dňa 14.09.2017 a 10.01.2018 (č.l. 120 až 121) vyplýva, že žalobca mal žalovanej dňa 14.09.2017 zaslť prehľad vyúčtovania s nedoplatkom 541,72 € a vyzvať ju na uvedenie, ktorých svedkov navrhuje vypočuť. Žalovaná odpovedala na otázku týkajúcu sa svedkov.

(41) Z e-mailovej komunikácie strán na č.l. 122 až 123 zo dňa 15.02.2018 vyplýva, že ide o rovnakú komunikáciu ako na č.l. 48.

(42) Z e-mailovej komunikácie strán na č.l. 124 zo dňa 18.09.2017 vyplýva, že medzi stranami došlo k sporu ohľadne odplaty za právne služby. Žalobca žalovanej oznámil, že dohoda mala byť 500 € za úkon a v prípade úspechu aj 5%. Žalovaná sa žalobcu pýtala, či suma 500 € plus paušál bola zarátaná ešte

v starom vyúčtovaní z 10.12.2016 za úpravu žaloby a 12.09.2017 podaná na súde a či za pojednávanie 12.09.2017 je druhá suma zvlášť. Žalobca odpovedal, že suma za úpravu žaloby je zvlášť. Žalovaná odpovedá vzápätí, že ani jedna suma nebola medzi nimi dohodnutá. V konaní malo byť dohodnutých 500 € za prevzatie spisu a 5 percent z vysúdenej sumy a dohoda za úpravu žaloby ani za účasť na súde nebola a malo by to byť pokryté 5% z vysúdenej sumy. Z odpovede žalobcu vyplýva, že na poslednom stretnutí v kancelárii mala byť riešená aj výška odmeny za úkon, ktorá mala byť dohodnutá na 500 € a mala zohľadňovať zložitú situáciu žalovanej.

(43) Z prehľadu úkonov právnej pomoci na č.l. 126 až 130 vyplýva, že žalovaná bola oboznámená dňa 11.09.2017 (prehľad je podpísaný) s úkonom dňa 14.09.2017 zastupovanie v konaní pred súdom vo výške 500 €, s režijným paušálom 8,84 € a cestovným 32,88 €. Spolu bola odmena určená na 541,72 € - vrátane náhrad. Malo ísť o zastupovanie v konaní 6C/221/2015. Prehľad zo dňa 14.09.2017 podpísaný nie je. Týka sa úkonu zastupovanie v konaní pred súdom dňa 14.09.2017, za ktorý si žalobca uplatnil odmenu 500 €, režijný paušál 8,84 € a cestovné 32,88 €. Prehľad zo dňa 15.02.2018 takisto nie je podpísaný stranami. Týka sa zastupovania v konaní 6C/221/2015 a vyplývajú z neho dva úkony po 500 € (zastupovanie v konaní pred súdom 14.09.2017 a 11.01.2018), jeden režijný paušál 8,84 € a jeden režijný paušál 9,21 € a cestovné 65,76 €. Ďalej z neho vyplýva prijatie platby dňa 25.09.2017 vo výške 541,72 € a nedoplatok zistený vyúčtovaním vo výške 542,09 €.

(44) Svedok T. F. na pojednávaní dňa 27.11.2019 vypovedal, že im (teda jemu a žalovanej) nebol nikdy daný cenník. On sprevádzal svoju matku na pojednávania aj k advokátovi. Bol fyzicky prítomný pri rokovaní žalovanej so svojim právnym zástupcom. Bol tam asi tri alebo štyrikrát. Korešpondenciu si však riešila sama. Nepamätal si, čo presne sa riešilo na stretnutiach s advokátom, riešili čo bolo na pojednávaniach a čo sa bude riešiť ďalej. Matka - žalovaná mu posielala faktúry, povedala, že je to zaplatené. O dohode alebo výške odplaty za právne zastupovanie má len sprostredkované informácie od žalovanej. Nepamätá si, či bola na niektorom zo stretnutí na ktorých sa zúčastnil prejednávajúca výška odplaty za právne služby, nemá vedomosti o tom, či alebo ako bola žalovaná informovaná o výške odplaty za právne služby. Svedok nemal vedomosť o tom, či sa žalovaná nedomáhala vrátenia zálohy 2 000 € zloženej u P. F.. V kancelárii podpisovala nejakú dohodu, plnú moc asi posielala. Nepamätá si, čo žalobca žalovanej hovoril, keď podpisovala dohodu. Zo začiatku fakturované sumy nerozporovali, faktúry boli zaplatené. Ku koncu neprišlo žiadne upozornenie o sumách, napríklad aká je suma za jedného svedka, len prišla faktúra. Komunikáciu o platení si pamätá len na začiatku, bolo to 2 000 €, viac si nepamätá. On sám posielal žalobcovi za žalovanú jej daňové priznanie. Vyúčtovania ich začali prekvapovať ku koncu, keď neboli oboznámení so sumou za úkon navyše. Zo začiatku nevedeli, aké sumy môže právnik pýtať, ku koncu sa im to už zdalo veľa. Hoci nevedeli, koľko môžu byť tie sumy, aj tak ich platili, lebo potrebovali advokáta. Nepamätá si, kedy žalobca oznámil žalovanej sumu 500 € za pojednávanie, ktoré ešte nebolo. Nevie, či to bolo na prvom alebo druhom stretnutí. Tých 500 € bolo zaplatených pánovi F. v jeho kancelárii, bol tam aj žalobca, svedok preto nevedel, ako sa pán F. so žalobcom rozdelil.

(45) Z výpovede žalovanej na pojednávaní dňa 27.11.2019 vyplýva, že žalobca jej sám v roku 2015 v decembri ponúkol, že ju bude zastupovať. V roku 2016 keď boli u neho v kancelárii jej povedal aj so svojou kolegyňou, aby im dávala peniaze do kasy. O pár mesiacov jej povedal, že už boli minuté. Ona nevedela kedy a kde, keďže ešte nebolo pojednávanie. Potom sa pýtal, či si má už zložené peniaze previesť na svoje meno, ona mu povedala, aby si ich nechal a aby sa vyrovnal s pánom F.. Asi po roku jej povedal, že treba zaplatiť. Ona nevedela koľko, až keď videla faktúru. Bola prekvapená, že boli dva spory a v každom iná suma. Nevedela, z akého dôvodu boli sumy vyčíslené. Nebola spokojná so zastupovaním, ona sama zháňala svedkov. Žalobca jej nepovedal, prečo má platiť. Bolo urobených veľa chýb. Žalovaná spochybnila kvalitu poskytovaných právnych služieb, uviedla, že nevedela, že bude musieť zaplatiť, aj keď boli svedkovia. Nebolo dané vopred, koľko bude cena za úkon, platila koľko mohla. Prvé dve alebo tri faktúry zaplatila, potom si dala faktúry posúdiť iným právnikom. Spočiatku zaplatila, lebo nemala žiadne skúsenosti s právnikom, vedela len, že každý má iné sumy. Žalobca jej dopredu nepovedal, koľko bude platiť a jej nenapadlo sa ho to spýtať. Keď prišli faktúry, vždy ich vyplatila, len jej bolo čudné, že neboli žiadne pojednávania. So žalobcom komunikovali e-mailom, občas telefonicky, v kancelárii boli vždy len nutne. Komunikácia o sadzbách za právne služby nebola. K rozporu výpovede s listinným dôkazom na č.l. 40 spisu, kde sa uvádza odmena za jeden úkon v spore o 30 000 € uviedla, že si to nečítala všetko, pamätá si len, že žalobcovi povedala, že ak ju pán F. vyplatí, ona vyplatí jeho. Žalobca ju zastupoval v troch konaniach. Žalovaná nevie nič uviesť ani k e-mailovej komunikácii zo dňa 23.04.2017 (č.l. 47). Na priamu otázku, či trvá na tom, že medzi ňou a žalobcom nebola komunikácia o odplate za právne služby odpovedala, že si nepamätá. Pamätá si iné okolnosti zastupovania, nebola spokojná so službami, ktoré jej žalobca poskytol. Faktúry jej posielal e-mailom,

fakturovanú sumu spochybňovala, nevie ale kedy to bolo. Zaučtoval si za úkon, ktorý ešte neurobil, potom sa aj priznal. Vie, čo bolo obsahom faktúr, ona vždy písala, ohľadom čoho bola tá faktúra. Nepamätá si, či sumy za jeden úkon boli rovnaké alebo sa v priebehu času menili. U žalobcu podpisovala prvýkrát v kancelárii, bola to plná moc keď bol ešte žalobca u pána F., potom si už nespomína. So žalobcom komunikovali e-mailom niekedy aj trikrát za mesiac, potom aj štyri mesiace nič. Po poslednom pojednávaní vo veci náhrady škody a nemajetkovej ujmy prestala so žalobcom komunikovať, vysmial sa jej v telefóne. Ona musela riešiť svoj zdravotný stav, písať si na papier čo robiť, ako riešiť, musela sa radiť s inými ľuďmi. Nepamätá si, ako reagovala na vyjadrenie žalobcu, že zdravotná dokumentácia môže ovplyvniť jej nárok, nevie že by sa s ním hádala, určite sa nehádala. Ani spolu nehovorili o tom, že poisťovňa jej už časť náhrady vyplatila, žiadna komunikácia nebola. Pri zastupovaní vo veci týkajúcej sa vecí v dome podala žalobu na políciu. Či platila si nespomína, platila faktúry, nevie či to bolo všetko. Žiadna komunikácia o sumách medzi ňou a žalobcom nebola, keby o výške odmeny vedela, žiadala by zníženie. Nespomína si presne, že by bola dohoda, odmena v nižšej výške bola z dôvodu, že žalobca nejaký úkon neurobil dobre a dal jej vo faktúre úľavu. Pamätá si to, smiala sa na tom. Ona si pamätá len niektoré faktúry, kde bolo niečo zaujímavé. Nevie o tom, že by pre ňu žalobca robil úkony pro bono, len zavolať majiteľovi bytu, kde bývala, keď bola bez vody. To bolo asi v roku 2016. Pamätá si žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

(46) Podľa § 18 ods. 4 ZoA advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

(47) Podľa § 23 ods. 5 ZoA advokát nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť v konaní pred súdom alebo iným orgánom, ak predmetom konania je spor medzi ním a klientom alebo jeho právnym nástupcom.

(48) Podľa § 24 ods. 1 až ods. 4 ZoA advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena. Advokát môže poskytnúť právne služby za zníženú odmenu alebo bezplatne, ak to odôvodňujú osobné pomery alebo majetkové pomery klienta alebo je na to iný dôvod hodný osobitného zreteľa.

(49) Podľa § 1 ods. 2 AT odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

(50) Podľa § 2 ods. 1 AT pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

(51) Podľa § 2 ods. 2 AT zmluvná odmena sa určuje a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena), b) paušálnou sumou (paušálna odmena), c) podielom na hodnote veci (podielová odmena), d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

(52) Podľa § 15 AT advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

(53) Podľa § 16 ods. 3 AT od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

(54) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej

činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(55) Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

(56) Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

(57) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(58) Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(59) Súd po vykonanom dokazovaní a jeho zhodnotení tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach dospel k nasledujúcim úvahám a z nich vyplývajúcim záverom.

(60) Medzi stranami nie je sporné, že žalobca je advokát, ktorý poskytoval žalovanej právne služby. Žalovaná mala pritom postavenie spotrebiteľa, pretože žalobca služby poskytoval v rámci výkonu svojej obchodnej činnosti a žalovaná nekonala v rámci výkonu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalobca mal teda pri poskytovaní služieb právnej pomoci postavenie dodávateľa a žalovaná postavenie spotrebiteľa.

(61) Žalobca žalovanú zastupoval v dvoch právnych veciach (okrem iného, predmetom tohto konania je však práve odmena za zastupovanie v týchto dvoch sporoch). Išlo o konania vedené na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6C/221/2015 a sp. zn. 6C/10/2017. Ani táto skutočnosť nie je medzi stranami sporná.

(62) Spornou skutočnosťou je, či si žalobca splnil informačnú povinnosť v zmysle § 18 ods. 4 ZoA a či žalovanú vopred informoval o výške odmeny. Medzi stranami je sporný aj výklad tohto ustanovenia, to znamená či má advokát povinnosť informovať klienta len raz alebo pred vykonaním každého jednotlivého úkonu právnej služby.

(63) Žalobca žalovanej poskytoval právne služby na základe dohôd o plnej moci zo dňa 20.12.2016 a zo dňa 11.09.2017. Dohody neobsahujú konkrétne dojednanie o výške odmeny za právne služby, obsahujú len prehlásenie, že odmena za právne zastupovanie je upravená vo vyhláske č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Výška odmeny vyplýva len z prehľadov vykonaných úkonov a z faktúr, prípadne sčasti aj z e-mailovej komunikácie medzi stranami.

(64) Súd v prvom rade uvádza, akým spôsobom je podľa jeho názoru potrebné vykladať ustanovenie § 18 ods. 4 ZoA, teda aký výklad považuje za zákonný a správny, v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti a právnej istoty.

(65) Súd v prvom rade skúmal účel ustanovenia § 18 ods. 4 ZoA. Citované ustanovenie bolo zavedené do Zákona o advokácii zákonom č. 304/2009 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinným od 01.09.2009. Podľa dôvodovej správy k bodu 6 citovaného zákona, ktorým sa novelizovalo ustanovenie § 18 ZoA, „obdobne ako u notára, musí advokát vopred informovať spotrebiteľa právnej služby o cene úkonu právnej služby. Ak si túto povinnosť nesplní a poskytne úkon právnej služby, zanikne mu zo zákona právo na odmenu za tento úkon právnej služby. Cieľom je posilniť dôveru v advokátsky stav, pretože odmena za poskytovanie právnej služby sa stane viac predvídateľnou. Prax totiž potvrdzuje, že najmä pri vysokých odmenách spotrebiteľ právnej služby negatívne znáša oznam o celkovej konečnej odmene advokáta. Navrhované ustanovenie zapadá do celkového kontextu právnej úpravy určenej na ochranu spotrebiteľa. Navrhovaná právna úprava rieši aj situáciu, ak advokát poruší svoju povinnosť vyplývajúcu z § 18 ods. 2. Nedajú sa kazuisticky vypočítať konkrétne porušenia uvedenej povinnosti a necháva sa na aplikačnú prax, aby sa cez rozhodnutia súdov s uvedenou právnou úpravou vypořádala.“ Z toho teda vyplýva, že cieľom zákonodarcu bolo, aby spotrebiteľ bol vždy informovaný o výške odmeny za právne zastupovanie tak, aby sa predišlo na jeho strane k prekvapeniu spočívajúcemu v neočakávanej výške nárokov advokáta. Inými slovami, spotrebiteľ musí vopred vedieť, zaplatenie akej odmeny za každý jeden úkon právnej služby má očakávať. V prípade ak túto informáciu nedostane vôbec, alebo ak ju dostane až po vykonaní úkonu, advokátovi nárok na odmenu za tento úkon (za tieto úkony) nevzniká.

(66) Ak by súd vychádzal len z gramatického výkladu uvedeného ustanovenia, tak by bol advokát povinný informovať klienta - spotrebiteľa v zásade pred začatím každého jedného úkonu právnej služby o výške odmeny zaň. Vyplýva to z použitia slovného spojenia „v priebehu poskytovania“ a „pred začatím tohto úkonu“. Zákonodarca nepoužil slovné spojenie „pred začatím poskytovania právnej služby“ alebo „pred začatím úkonov“. Súd je však povinný vychádzať aj pri interpretácii právnych noriem z ustálenej súdnej praxe. V tomto prípade má k dispozícii nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci III. ÚS 341/2007, podľa ktorého pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov treba vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ÚSR). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napríklad viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ÚSR neznamena výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ÚSR nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona. Súd skúmal, či možno doslovným gramatickým výkladom dospieť k účelu, ktorý zákonodarca prijatím uvedenej právnej normy sledoval.

(67) Účel, ktorý mienil dosiahnuť zákonodarca je možné dosiahnuť aj v takom prípade, ak informačná povinnosť bude advokátom splnená nie bezprostredne pred každým jednotlivým úkonom právnej služby, ale na začiatku poskytovania právnej služby (pred vykonaním samého prvého úkonu právnej služby, teda v zásade pred prevzatím a prípravou zastúpenia), ak je zároveň spotrebiteľ informovaný o tom, že rovnaká odmena sa bude vzťahovať aj na ďalšie úkony právnej služby, ktoré advokát vykoná a zároveň ak v priebehu zastupovania nedôjde k zmene výšky odmeny (napríklad z dôvodu zmeny základu pre jej výpočet). Ani v takom prípade spotrebiteľ nebude vystavený prekvapeniu z konečného vyúčtovania. Podstatné však je, aby bol spotrebiteľ vopred a preukázateľne o výške odmeny informovaný. Ak advokát vykoná úkon (úkony) pred tým, ako spotrebiteľa informuje o odmene, nárok na odmenu zaň (za ne) mu nevzniká. Takýto výklad umožňuje aplikovať ustanovenie § 18 ods. 4 ZoA na všetky možné spôsoby odmeňovania advokáta, ako ich pozná ustanovenie § 2 ods. 2 AT, aj na tarifnú odmenu. Aj pri zmluvnej odmene je možné splniť si informačnú povinnosť, pri nej však z logiky veci vyplýva, že ju stačí splniť si na začiatku poskytovania právnej služby, pričom výška odmeny logicky vyplýva z dohody o nej (keďže je výsledkom zmluvnej dohody advokáta a klienta). Už na začiatku zastupovania musí byť teda klientovi zrejme buď výška odmeny za jednu hodinu zastupovania (pri hodinovej odmene), alebo celková suma za celé zastupovanie (pri paušálnej odmene), alebo percento alebo podiel z hodnoty veci, ktoré bude predstavovať odmenu (pri podielovej odmene), prípadne aj spôsob stanovenia tarify, ak ide o dohodu o inej tarife ako zákonnej (odmena podľa § 2 ods. 2 písm. d) AT).

(68) Je možné poukázať aj na rozhodnutia, ktoré žalobca predložil spolu so svojim vyjadrením dňa 01.10.2019 (č.l. 171 až 175 - Okresný súd Košice I sp. zn. 38C/62/2015 v spojení s Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 11Co/306/2017), z ktorých vyplýva záver, že ak bolo spotrebiteľovi dané poučenie o výške odmeny za jeden úkon právnej služby, potom advokátovi nárok na odmenu v prípade poskytnutia služby vzniká, pričom v tam uvedenej veci bolo dané spotrebiteľovi poučenie v zázname z prvej návštevy v advokátskej kancelárii. Dokonca ani rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 24Co 88/2018, na ktorý poukazuje žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu nie je v rozpore s výkladom, ktorý použil tunajší súd. Tento rozsudok totiž nevenuje pozornosť otázke, či musí byť klient informovaný osobitne pred každým jedným úkonom, zodpovedá len otázku, v akom rozsahu musí byť klientovi poskytnutá informácia, pričom dochádza k záveru, že uvedené ustanovenie (§ 18 ods. 4 ZoA - pozn. súdu) teda nie je možné vykladať inak, než že informácia musí predstavovať konkrétny číselný údaj o cene jedného úkonu právnej služby.

(69) Pri výklade citovaného zákonného ustanovenia je potrebné odpovedať si aj na otázku, či sa citované ustanovenie vzťahuje len na odmenu advokáta, alebo aj na iné zložky odplaty za poskytované služby. Súd vychádzal pri hľadaní odpovede na túto otázku jednak zo zákona o advokácii, ale aj z Advokátskej tarify. Zákon o advokácii v § 24 ods. 2 rozlišuje pojmy odmena a náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Popri odmene má advokát nárok aj na ostatné zložky odplaty. To znamená, že zákonodarca tieto zložky odplaty za právne služby posudzuje oddelene. Oddelenosť odmeny a náhrad

vyplýva aj z Advokátskej tarify, ktorá má osobitné ustanovenia o odmene (§ 2) a osobitné ustanovenia o náhrade nákladov (§ 15 až 17).

(70) Z toho súd vyvodil záver, že informačná povinnosť podľa § 18 ods. 4 ZoA a následky jej porušenia sa vzťahujú len na odmenu za úkon právnej služby v zmysle § 2 ZoA. Takýto výklad nie je v rozpore ani so zmyslom a účelom ustanovenia § 18 ods. 4 ZoA, pretože narozdiel od odmeny, ktorá môže byť variabilná podľa spôsobu jej určenia (môže byť zmluvná alebo tarifná, pričom určená môže byť rôznym spôsobom - časovým, podielovým, paušálnym) výška náhrad je vopred daná a vyplýva z príslušných ustanovení advokátskej tarify (je určená zlomkom z výpočtového základu, ktorý je všeobecne známy a vo všetkých prípadoch rovnaký, pričom vychádza z priemernej mzdy v hospodárstve - § 1 ods. 3 AT). Preto aj v prípade, ak v zmysle § 18 ods. 4 ako dôsledok porušenia povinnosti advokáta na informovanie klienta o výške odmeny za úkon nevznikne advokátovi nárok na odmenu, nevylučuje to vznik nároku na náhrady v zmysle advokátskej tarify (režijný paušál, cestovné, náhrada za stratu času).

(71) Zhrnúc uvedené východiská teda súd uvádza, že pri rozhodovaní bude vychádzať z takého výkladu ustanovenia § 18 ods. 4 ZoA, podľa ktorého patrí advokátovi (žalobcovi) odmena za úkony právnej služby vykonané v prospech žalovanej, ak bude z dokazovania preukázané, že žalovanú pred vykonaním týchto úkonov informoval o tom, aká je odmena za jeden úkon právnej služby a zároveň mu patrí náhrada nákladov (režijný paušál, cestovné, náhrada za stratu času) za všetky úkony právnej služby, ktoré pre žalovanú vykonal. Za úkony, vo vzťahu ku ktorým nebude preukázané, že žalovanú vopred informoval o výške odmeny, mu odmena nepatrí a ak v tejto súvislosti prijal od žalovanej nejaké peňažné plnenia, je povinný ich žalovanej vrátiť.

(72) Pri posúdení, či a v akom rozsahu žalobca žalovanú informoval v zmysle § 18 ods. 4 ZoA súd vychádzal z toho, že nemožno akceptovať tvrdenia žalobcu, že žalovaná bola informovaná, keďže jej boli doručované pravidelne prehľady vykonaných úkonov, na podklade ktorých jej boli vystavované faktúry, ktoré platila. Zhrnutie vykonávaných úkonov post hoc a ich vyúčtovanie totiž nie je možné považovať za včasné informovanie spotrebiteľa o výške odmeny. Prehľady totiž s jedinou výnimkou, ktorú súd uvedie, obsahovali len rozpis už vykonaných úkonov a zo žiadneho z nich nevyplýva, že by sa rovnaká odmena, ako je v nich uvedená, mala vzťahovať aj na ďalšie úkony právnych služieb. Úplne bez významu pri posudzovaní splnenia informačnej povinnosti je aj skutočnosť, že žalovaná fakturované sumy platila. V čase, kedy ich platila o výške odmeny informovaná nepochybne bola (platila na podklade faktúr), avšak žalobca musí preukázať, že ju informoval už pred vykonaním úkonov, nie až po ich vykonaní. Rovnako bez významu je aj skutočnosť, že žalovaná počas konania ani po ukončení zastupovania nijakým spôsobom nenamietala, že nebola poučená o výške odmeny. Žalovaná argumentuje, že nemala dostatok skúseností a platila preto, lebo advokáta potrebovala, až v priebehu poskytovania právnych služieb nadobudla pochybnosti o správnosti vyúčtovania. Nič to však nemení na tom, že ani v prípade, ak by spotrebiteľ advokátovi zaplatil odmenu, nekonvaliduje to nedostatok splnenia informačnej povinnosti o jej výške pred vykonaním úkonu, pretože následkom uvedeným v § 18 ods. 4 ZoA je, že nárok na odmenu vôbec nevznikne. V prípade, ak by advokát takúto odmenu prijal, došlo by u neho k vzniku bezdôvodného obohatenia.

(73) Tvrdenie žalobcu, že žalovaná bola informovaná o výške odmeny pri preberaní zastupovania, žalovaná popiera. Dôkazné bremeno preukázania tejto skutočnosti pritom zaťažuje žalobcu. Žalobca toto dôkazné bremeno uniesol len čiastočne.

(74) Žalobca a žalovaná uzavreli dve zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Osobitné písomné zmluvy síce žiaden z nich nepredložil, ale žalobca predložil dve dohody o plnej moci - zo dňa 20.12.2016 a zo dňa 11.09.2017. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že skoršia sa týka veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6C/10/2017 a neskoršia sa týka veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6C/221/2015 (v dohode zo dňa 11.09.2017 je to výslovne uvedené). Je teda preukázané, že žalobca a žalovaná zmluvy uzavreli. Konkrétne výška odmeny v týchto dohodách uvedená nie je, uzavretie dohôd teda nemožno považovať za splnenie informačnej povinnosti podľa § 18 ods. 4 ZoA. Z emailovej komunikácie zo dňa 09.02.2016 (č.l. 40) však vyplýva, že žalobca a žalovaná rokovali o výške odmeny za jeden úkon právnej služby a žalobca žalovanej ponúkol jeho zníženie oproti tarifnej odmene (teda de facto zmluvnú odmenu) vo výške 350 € za úkon. Z následnej komunikácie žalovanej vyplýva, že proti tomuto nenamietala a keďže žalobcovi zaslala poštou plnú moc na zastupovanie, ktorá bola obsiahnutá v e-mailovej správe, kde uvádza ponuku na zmluvnú odmenu vo výške 350 € za jeden úkon, súd dospel k záveru, že s takouto dohodou súhlasila. Aj z ďalších dôkazov, najmä z prehľadov a faktúr vyplýva, že žalobca si uplatňoval odmenu vo výške 350 € za úkon a žalovaná odmenu v takejto výške akceptovala a platila. Akceptáciu návrhu v tomto prípade nemusela urobiť výslovne a mohla tak urobiť aj konkludentne, ak zo všetkých okolností vyplýva, že tento návrh akceptovala. Žalobca aj v e-maili zo dňa 23.04.2017 (č.l. 47) uvádza, že bola dohodnutá odmena vo výške 350 € za úkon, pričom zo žiadneho z

dôkazov nevyplýva, že by žalovaná proti tomuto tvrdeniu namietala. Vo vzťahu k odmene vo výške 350 € za úkon vo veci 6C/10/2017 (kde bola plná moc podpísaná 20.12.2016) teda súd považuje splnenie si informačnej povinnosti žalobcom podľa § 18 ods. 4 ZoA za preukázané. Z uvedeného e-mailu je pritom nepochybne zrejmé, že výška odmeny je určená za jeden úkon, teda sa vzťahuje na každý úkon právnej služby, ktorý žalobca pre žalovanú v uvedenej veci vykoná (uvádza, že 500 € je tarifa za jeden úkon, on ju zníži na 350 €). Dohoda o odmene bola uzatvorená ešte pred začatím zastupovania a je zrejmé, že sa týka všetkých úkonov v uvedenej veci, preto súd dospel k záveru, že žalobca preukázal vznik nároku na odmenu za úkony vykonané pre žalovanú v konaní 6C/10/2017.

(75) Vo vzťahu ku konaniu vo veci 6C/221/2015 však súd z vykonaného dokazovania nezistil, že by žalovaná pred začatím poskytovania právnych služieb žalobcom bola preukázateľne informovaná o výške odmeny, respektíve o tom, že odmena v takejto výške by sa mala vzťahovať na všetky úkony. Žalovaná v e-mailovej komunikácii tvrdila, že v tejto veci bola dohodnutá odmena 500 € za prevzatie spisu a 5% z vysúdenej sumy (e-mail zo dňa 18.09.2017 na č.l. 124). V rozsahu sumy 500 € teda dohoda o odmene žalobcu vyplýva. Vo zvyšnom rozsahu však žalobca dohodu respektíve informovanie žalovanej vopred o tarifnej odmene s výnimkou uvedenou v nasledujúcom odseku nepreukázal. Žalovaná popiera akúkoľvek dohodu respektíve informovanie o tarifnej odmene, z dôkazu na č.l. 124 vyplýva, že v tom čase akceptovala sumu 500 € + 5 percent z vysúdenej sumy.

(76) Z prehľadu úkonov zo dňa 11.09.2017, ktorý sa týka tejto veci vyplýva, že žalobca informoval žalovanú o odmene za zastupovanie v konaní pred súdom dňa 14.09.2017 (teda ešte pred vykonaním úkonu), pričom v prehľade žalovaná je podpísaná. Dňa 11.09.2017 teda bola preukázateľne informovaná, že odmena za zastupovanie v konaní pred súdom bude vo výške 500 € a zo žiadneho z dôkazov nevyplýva, že by voči takejto odmene za tento úkon namietala. Aj v tomto rozsahu teda bolo v konaní 6C/221/2015 preukázané, že žalobcovi odmena patrí.

(77) V konaní 6C/221/2015 teda bol podľa názoru súdu preukázaný vznik nároku žalobcu na odmenu za prevzatie zastúpenia vo výške 500 € a za účasť na jednom pojednávaní vo výške 500 €.

(78) Za obe konania teda žalobca preukázal vznik nároku na odmenu v rozsahu zodpovedajúcom odmene za všetky úkony vykonané v konaní 6C/10/2017 a za dva úkony (prevzatie a príprava + účasť na jednom pojednávaní) za úkony vykonané v konaní 6C/221/2015. Popri tom má žalobca nárok aj na náhradu nákladov (režijný paušál, cestovné, náhrada za stratu času) v súvislosti s úkonmi vykonanými v oboch konaniach.

(79) Pri určení rozsahu vykonaných úkonov a uplatnených náhrad súd vychádzal z toho, že žalovaná nerozporovala, a to ani v niektorom z vykonaných dôkazov, ani vo svojich prednesoch v konaní, že by žalobca niektorý z úkonov, za ktoré si uplatnil odmenu nevykonal, respektíve že by mu niektorá z uplatnených náhrad nepatrila (napr. že by režijný paušál alebo cestovné nezodpovedali advokátskej tarife).

(80) Súd teda vychádzal z toho, že žalobca pre žalovanú v konaní 6C/10/2017 vykonal úkony, za ktoré mu patrí odmena a náhrady:

- a. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 20.12.2016 350 €
 - b. písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 14.02.2017 350 €
 - c. písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 22.08.2017 350 €
 - d. písomné podanie na súd - návrh na dokazovanie a vyjadrenie 350 €
 - e. účasť na pojednávaní dňa 12.02.2018 350 €
 - f. režijné paušály podľa § 16 ods. 3 AT za úkony v r. 2016 8,58 €
 - g. režijné paušály podľa § 16 ods. 3 AT za úkony v r. 2017 17,68 €
 - h. režijné paušály podľa § 16 ods. 3 AT za úkony v r. 2018 18,42 €
 - i. náhrada za stratu času za 6 polhodín 92,10 €
 - j. cestovné 32,88 €
- SPOLU: 1 919,66 €

(81) V konaní 6C/221/2015 vykonal úkony, za ktoré mu patrí odmena a náhrady:

- a. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 11.09.2017 (žalobca si uplatňuje 0 €)
 - b. účasť na pojednávaní dňa 12.09.2017 500 €
 - c. režijný paušál podľa § 16 ods. 3 AT za úkon v r. 2017 8,84 €
 - d. režijný paušál podľa § 16 ods. 3 AT za úkony v r. 2018 18,42 €
 - e. náhrada za stratu času za 12 polhodín 184,20 €
 - f. cestovné 32,88 €
- SPOLU: 744,34 €

(82) Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že žalovaná zaplatila preddavky a uhradila faktúry v súhrnnej výške 2 552,42 €. Po ich odpočítaní od odmeny a náhrad v rozsahu, v akom žalobca preukázal

vznik nároku, ostáva žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 111,58 € (2 664 € - 2 552,42 €). Preto súd vo výroku I. tohto rozsudku žalobcovi proti žalovanej priznal sumu 111,58 €.

(83) Keďže je žalovaná so zaplacením tejto sumy v omeškaní, patrí žalobcovi popri dlžnej istine aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Zb. Jeho výška je 5% ročne. Súd pri stanovení prvého dňa omeškania vychádzal z toho, že najneskôr splatná faktúra, ktorou si uplatnil svoj nárok, bola splatná 27.04.2018. Žalovaná je teda v omeškaní so zaplacením od 28.04.2018 (odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej faktúry). Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 111,58 € od 28.04.2018 do zaplatenia.

(84) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(85) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že určil zákonnú lehotu splatnosti. Na určenie dlhšej lehoty splatnosti súd dôležitý dôvod nezistil. Rozhodnutie o splatnosti vo výroku rozsudku však nebráni stranám sporu dohodnúť sa na inej lehote splatnosti, prípadne na splácaní prisúdenej sumy v splátkach.

(86) Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol. Rozhodol tak z dôvodu, že vo zvyšku žalobca nepreukázal vznik nároku na odmenu za úkony právnej služby, pretože nepreukázal, že by v tomto rozsahu žalovanú vopred informoval o výške odmeny za jeden úkon právnej služby. Vznik nároku preukázal len do výšky 2 664 € (odseky 80 až 82), žalovaná mu zaplatila spolu 2 552,42 €, zvyšok je vo výške 111,58 €. Len v tomto rozsahu žalobca preukázal svoj nárok.

(87) Vzájomnú žalobu žalovanej súd zamietol v celom rozsahu. Rozhodol tak z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný základ nároku žalovanej. Žalovaná tvrdila, že ju žalobca vôbec neinformoval o výške odmeny za jeden úkon právnej služby, preto mu vôbec nepatrí odmena. Z vykonaného dokazovania však bolo zistené, že žalobca si sčasti svoju informačnú povinnosť splnil. Ďalej bolo zistené, že uplatnený nárok žalobcu nezahŕňal len odmenu, ale aj náhradu za režíjny paušál, stratu času a cestovné, ktoré nie sú vylúčené z nárokov ani v prípade, ak advokát opomenie klienta informovať o výške odmeny podľa § 18 ods. 4 ZoA. Bol preukázaný vznik nároku žalobcu na odmenu a náhrady vo výške 2 664 €. Ak mu žalovaná zaplatila sumu 2 552,42 €, tak nemožno vysloviť záver, že by na zaplatenie tejto sumy žalobca nárok nemal. Preto sa ani v rozsahu tejto sumy na úkor žalovanej nemohol bezdôvodne obohatiť.

(88) Z dôvodu právneho posúdenia základu nároku žalovanej potom už nemá význam zaoberať sa tvrdeniami žalobcu o premlčaní uplatneného nároku.

(89) Len pre úplnosť súd dodáva, že vzájomnou žalobou sa musel zaoberať, hoci sa na ňu v upomínacom konaní neprihliadalo, pretože podľa § 15 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z.z. s poukazom na § 15 ods. 4 písm. b) citovaného zákona o vzájomnej žalobe podanej v upomínacom konaní rozhodne súd, ktorému bola vec postúpená, alebo ktorý pokračuje v konaní.

(90) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(91) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(92) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd posúdil procesný úspech žalobcu a žalovanej a dospel k záveru, že obe procesné strany boli v spore čiastočne úspešné a čiastočne neúspešné. Preto sa rozhodol náhradu trov konania pomerne rozdeliť. Súd pri stanovení rozsahu procesného úspechu a procesného neúspechu strán vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1 653,67 € na podklade žaloby žalobcu a 2 552,42 € na podklade vzájomnej žaloby žalovanej. Keďže trovy konania sú len jedny, je pre posúdenie miery procesného úspechu a neúspechu strán v celom konaní (aj o žalobe, aj o vzájomnej žalobe) potrebné sčítať oba predmety konania a posúdiť procesný úspech oboch strán vo vzťahu k súčtu predmetov konania. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 111,58 € pri žalobe a 2 552,42 € pri vzájomnej žalobe zo súčtu predmetov konania vo výške 4 206,09 € (1 653,67 € + 2 552,42 €). Jeho procesný úspech je teda vo výške 63,34% (2 664 € : 4 206,09 € x 100%). Žalovaná bola úspešná pri žalobe v rozsahu 1 542,09 € a pri vzájomnej žalobe v rozsahu 0 €. Jej procesný úspech na celom konaní je teda v rozsahu 36,66% (1 542,09 € : 4 206,09 € x 100%). Čistý procesný úspech úspešnejšieho žalobcu po odpočítaní procesného úspechu žalovanej je v rozsahu 26,68% (63,34% - 36,66%). Preto mu súd proti menej úspešnej žalovanej v tomto rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania. O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

(93) Podľa § 200 ods. 1, ods. 2 CSP pred výsluchom svedka zistí súd jeho totožnosť. Súd zistí najmä meno a priezvisko, dátum narodenia, adresu trvalého pobytu svedka a jeho vzťah k stranám. Iné údaje o svedkovi súd zistí, ak možno predpokladať, že tieto údaje budú potrebné na konanie. Po vykonaní úkonov podľa odseku 1 súd svedka poučí o jeho práve na svedočné.

(94) Podľa § 258 ods. 1, ods. 3 CSP svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom. Náhrada podľa odsekov 1 a 2 sa uplatňuje pri podaní výpovede, najneskôr však do desiatich dní, inak právo na náhradu podľa odsekov 1 a 2 zaniká.

(95) O svedočnom svedka T. F. súd rozhodol tak, že mu nárok na svedočné nepriznal. Svedok si síce na pojednávaní dňa 27.11.2019 po svojom výsluchu nárok na svedočné uplatnil, ale ho nevyčíslil. Pred svojím výsluchom, ako aj po ňom bol pritom poučený o tom, že nárok si má vyčísliť a preukázať v lehote 10 dní od podania svojej výpovede. Keďže tak v tejto lehote neurobil, nárok na svedočné mu zanikol. Preto mu súd svedočné za účasť na pojednávaní dňa 27.11.2019 nepriznal (§ 258 ods. 1 až ods. 3 CSP).

(96) Podľa § 253 ods. 1 CSP ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

(97) Súd žalobcovi uložil uznesením povinnosť zložiť preddavok na trovy spojené s vykonaním dôkazu výsluchom svedka vo výške 50 €. Vzhľadom k tomu, že svedok si v zákonnej lehote svedočné riadne nevyčíslil, nárok naň mu zanikol a z preddavku uspokojené nebude. Preto zložený preddavok viac potrebný nie je. Z uvedeného dôvodu ho súd vrátil tomu, kto ho zložil, teda žalobcovi. Vrátenie preddavku realizuje po právoplatnosti výroku VI. rozsudku učtára tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti výrokom I. až IV. tohto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Proti výrokom V. a VI. tohto rozsudku odvolanie prípustné nie je, pretože tieto výroky majú povahu uznesenia (§ 355 ods. 2 CSP).